

קט:

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

מסורת הש"ס

עין משפט
גז מוצה

(א) (מנחת טו. נדה סב.)
(ב) (נ"ר רש"י מפני טו.)
(ג) (נ"ר רש"י טו. ונדה סב.)
(ד) (נ"ר רש"י טו. ונדה סב.)

הנהרות הב"ח

(א) (נ"ר טו. ובגדים)
(ב) (נ"ר טו. ובגדים)
(ג) (נ"ר טו. ובגדים)
(ד) (נ"ר טו. ובגדים)

גליון הש"ס

(א) (נ"ר טו. ובגדים)
(ב) (נ"ר טו. ובגדים)
(ג) (נ"ר טו. ובגדים)
(ד) (נ"ר טו. ובגדים)

לענין רש"י

(א) (נ"ר טו. ובגדים)
(ב) (נ"ר טו. ובגדים)
(ג) (נ"ר טו. ובגדים)
(ד) (נ"ר טו. ובגדים)

שמואל או עשה מהן בגדים לוקחין: השפס טווי שקלין בגדים
מכשיל. הא אין בגדים אלא טוואן: נמטי. לבדין פליטריש
כלע"ז ואין שם טווי: פקילטוין. רונדורש כלע"ז שמקלע מן העור
פרי: וספלושין. אמר המלוש מן העור: אמר העולם מן שטף

המים שלו. דדבר מועט הוא
ואפקורי מפקר ליה: קלרש שמי
וקלרש שקיל ליה. הכונס נקרא
קרי כלשון ארמי וקלרש שהוא

הוא: הכל עולין למנין פלגה. אותן
שלשה חוטיין אם לא קלן הכונס עולין
למדת מלא קשר גודל שרץ להרחיק

אם תכלת של ציצית משפת הבגד
במסכת מנחות (דף מב.) קפיד
עליהו. ונוטין: מלא המחת. מלא

אורח המחת: ומוץ למחט. שכל זמן
שאין מן החוט אלא מלא המחת
מזומנא אין יטול למחבו בבגד:

בכרייתא גרסין ומעלים פסיא
פחוטה מג' על ג' לסיכא. חבין
שפירשנו למעלה: פחוטה מלאן למאי

חוי. הא אין יטול להפוך המחת
ולמחצו: מגירה. שיר"ה כלע"ז וסבין
הוא שיש בו פגומות הרבה וקולל

מה: הספסל במגירה. פסקי עניס
שהען ארוץ ופוסקו: מקדש. טריטריא
והיוצא משם דק כעפר: ריטעני.

פליג"א: והנדר במגירה. דק דק
שהיא משרת במקום חתך דק כעפר:
חד הוא דאיכא. ורמתי היא ומשרת

שפלי גסין: מפסטי אכניס. מרבע
אותן ומחליק אותן: מפסטי אילנות.
כשיש בהן ענפים יותר מדאי קולץ

אחת מנימתיס והיינו פיסקו ג' לשון
דילוג והרחבה: ניקוף שיין נהיגא
כמו ונקף כנדי היער בנדר (ישעיה

י). היגא. קנה: ומנכשי ורעיס.
נטלים ירקות מנימתיס: ועודרי
ירקוס. כשהן מכופות יותר מדאי

נטל אחת מנימתיס כדי שיהא מקום
להרחיב ולהתפשט: חוין. שחם של
מבואה חטין ושערין בעודן ירק:

מסא מפסא. מקום בהמות הוא
ואריחן למרעה טוב:

הדרן עלך הגזול בתרא
וסליקא לה מסכת בבא קמא

ולא יטיל בו יוסר מג' חובין. דרך הסוקים למת לולאות של טוי
במחט לאורכו של בגד שמוחו כהן כשהוא נסרק וחובטו במקלות
וכשנגמר ויבליטין אותו מקום הלולאות שנמתה שם משהו אותן
וטטל אותן הקלושים לעצמו כדאמר לקמן ואשמועינן מנה שלא

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק
הבגד לשתי אלא לערבו ומשויהו לארכו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפה

רשאי אמר מר שני חובין והאגן תנן שלש
לא קשיא הא באלימי והא בקמיני: ולא יסרוק
הבגד לשתי אלא לערבו והתניא איפכא לא

קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה * (א) אממוי
ואתויי חד או דלמא אממוי ואתויי תרי תיקו:

ומשויהו לארכו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמיוני
ת"ר אין לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו

שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יובכל מקום לוקחין מהן כר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קננהו בשני ת"ר

אין לוקחין מגדרי לא אירין ולא גירין ולא
פונקלין ולא שיורי פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנומר ערב ושתי טווי ואריג אמרי השתא

טווי שקלי ארוג מבעיא מאי אריג תיכ ת"ר
אין לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד

צבוע טווי (א) בגדים השתא טווי שקיל בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדן הקיצועין והתלושין הרי אלו של בעל

הבית והעולה ומשטף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכו'] א"ר יהודה * קצרא
שמיא וקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה יהבל

עולין למנין תכלת ויצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששייר (מן) [את] החוט כו' וכמה
לחפור אמר רב אסי מלא מחט (א) חוץ למחט

* איבעיא להו מלא מחט וחוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששייר את החוט פחות

מכדי לחפור בו ומטלית שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליה הרי אלו של בעל הבית אין בעל

הבית מקפיד עליה הרי אלו שלו אי אמרת
בשלמא מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט

מוכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
מה שהחרש כו' ורמינהי מה שהחרש מוציא במעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדח ומתחת רהיטין והנדר במגירה

הרי אלו שלו אמר רבא באתרא דתנא איכא תרתי חציני לרבתי קרי לה כשיל ולוטרתי קרי לה מעצד
באתרא דתנא ברא חד הוא דאיכא וקרו לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו' ת"ר מסתתי אבנים אין בהם
משום גזל מפסגי אילנות מפסגי גפנים מנכפי היגי מנכשי ורעיס ועודרי ירקות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משום גזל אין בעל הבית מקפיד עליה הרי אלו שלו א"ר יהודה כשות וחזין אין בהם משום גזל
באתרא דקפדי יש בהן משום גזל אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דקפדי הוא:

ולא יטיל בו יוסר מג' חובין. דרך הסוקים למת לולאות של טוי
במחט לאורכו של בגד שמוחו כהן כשהוא נסרק וחובטו במקלות
וכשנגמר ויבליטין אותו מקום הלולאות שנמתה שם משהו אותן
וטטל אותן הקלושים לעצמו כדאמר לקמן ואשמועינן מנה שלא

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק
הבגד לשתי אלא לערבו ומשויהו לארכו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפה

רשאי אמר מר שני חובין והאגן תנן שלש
לא קשיא הא באלימי והא בקמיני: ולא יסרוק
הבגד לשתי אלא לערבו והתניא איפכא לא

קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה * (א) אממוי
ואתויי חד או דלמא אממוי ואתויי תרי תיקו:

ומשויהו לארכו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמיוני
ת"ר אין לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו

שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יובכל מקום לוקחין מהן כר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קננהו בשני ת"ר

אין לוקחין מגדרי לא אירין ולא גירין ולא
פונקלין ולא שיורי פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנומר ערב ושתי טווי ואריג אמרי השתא

טווי שקלי ארוג מבעיא מאי אריג תיכ ת"ר
אין לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד

צבוע טווי (א) בגדים השתא טווי שקיל בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדן הקיצועין והתלושין הרי אלו של בעל

הבית והעולה ומשטף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכו'] א"ר יהודה * קצרא
שמיא וקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה יהבל

עולין למנין תכלת ויצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששייר (מן) [את] החוט כו' וכמה
לחפור אמר רב אסי מלא מחט (א) חוץ למחט

* איבעיא להו מלא מחט וחוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששייר את החוט פחות

מכדי לחפור בו ומטלית שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליה הרי אלו של בעל הבית אין בעל

הבית מקפיד עליה הרי אלו שלו אי אמרת
בשלמא מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט

(א) (מנחת טו. נדה סב.)
(ב) (נ"ר רש"י מפני טו.)
(ג) (נ"ר רש"י טו. ונדה סב.)
(ד) (נ"ר רש"י טו. ונדה סב.)

הנהרות הב"ח

(א) (נ"ר טו. ובגדים)
(ב) (נ"ר טו. ובגדים)
(ג) (נ"ר טו. ובגדים)
(ד) (נ"ר טו. ובגדים)

גליון הש"ס

(א) (נ"ר טו. ובגדים)
(ב) (נ"ר טו. ובגדים)
(ג) (נ"ר טו. ובגדים)
(ד) (נ"ר טו. ובגדים)

לענין רש"י

(א) (נ"ר טו. ובגדים)
(ב) (נ"ר טו. ובגדים)
(ג) (נ"ר טו. ובגדים)
(ד) (נ"ר טו. ובגדים)

